

Sygn. akt III CNP 7/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa G. C.
przeciwko Ł. C., J. M., M. W., M. S., B. S., Wspólnocie Mieszkaniowej [...] w Z.,
L. B. i B. J.
o ochronę posiadania,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 28 listopada 2018 r.,
na skutek skargi pozwanych Ł. C., J. M., L. B., B. J. i Wspólnoty Mieszkaniowej [...] w Z.
o stwierdzenie niezgodności z prawem
prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w N.
z dnia 10 marca 2016 r., sygn. akt III Ca [...],

odrzuca skargę.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 3 sierpnia 2015 r. Sąd Rejonowy w Z. w sprawie z powództwa G. C. przeciwko Ł. C., J. M., M. W., M. S., B. S., Wspólnocie Mieszkaniowej [...] w Z., L. B., B. J. o ochronę posiadania zakazał pozwanej Wspólnocie Mieszkaniowej [...] w Z. naruszania powoda G. C. oraz osób prawa jego reprezentujących w posiadaniu parkingu samochodowego położonego na dz. ewid. nr [...] obręb [...] w Z. oraz szlaku drożnego o szerokości około 2,5 m prowadzącego od drogi publicznej ul. K. przez teren przedmiotowego parkingu do budynku mieszkalno - usługowego nr [...] na [...] w Z. w zakresie wykonywania aktów przejazdu, przechodu, parkowania samochodów w jakikolwiek sposób, a w szczególności przez zasypywanie schodów przed budynkiem nr [...] na [...] w Z. oraz zamykania prowadzącej na teren parkingu bramy wjazdowej oraz furtki prowadzącej od strony ul. K. do lokalu użytkowego nr [...] w budynku nr [...] na [...] w Z. (pkt I), oddalił powództwo w stosunku do pozwanych Ł. C., J. M., M. W., M. S., B. S., L. B. i B. J. (pkt II) i orzekł o kosztach postępowania (pkt III i IV).

Wyrokiem z dnia 10 marca 2016 r. Sąd Okręgowy w N. zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że w pkt I po słowach: „Wspólnocie Mieszkaniowej [...] w Z.” dodał słowa: „oraz pozwany Ł. C., J. M., L. B., B. J.”, a w pkt II pominął słowa: „Ł. C., J. M., L. B. i B. J.”; zmodyfikował też rozstrzygnięcie o kosztach i oddalił obie apelacje w pozostałej części oraz orzekł o kosztach postępowania apelacyjnego.

Pozwani wnieśli skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem, zaskarżając wyrok Sądu Okręgowego w N. z dnia 10 marca 2016 r. (sygn. akt III Ca [...]) w całości. Skargę oparli na podstawie naruszenia prawa materialnego, tj. art. 344 § 1 k.c. i art. 5 k.c.

Wskazali art. 344 § 1 k.c. i art. 5 k.c. jako przepisy prawa, z którymi zaskarżony wyrok jest niezgodny, oraz wnieśli o stwierdzenie, że zaskarżony wyrok jest niezgodny z tymi przepisami, jak również o zasądzenie kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku powinna zawierać - obok oznaczenia wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części,

przytoczenia jej podstaw oraz ich uzasadnienia, wskazania przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny, wykazania, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe, a ponadto - gdy skargę wniesiono, stosując art. 424¹ § 2 - że występuje wyjątkowy wypadek uzasadniający wniesienie skargi, oraz wniosku o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem - uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy. Wszystkie przytoczone wymagania należą do wymagań konstrukcyjnych skargi, co oznacza, że braki w zakresie tych wymagań nie podlegają uzupełnieniu, a dotknięta nimi skarga podlega odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.

Stosownie do utrwalonego orzecznictwa przewidziana w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. przesłanka uprawdopodobnienia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy jest spełniona wtedy, gdy skarżący przedstawi wyodrębniony wywód prawny, w którym wskaże, że szkoda wystąpiła, określi jej postać, wysokość i czas powstania oraz związek przyczynowy z wydaniem orzeczenia będącego przedmiotem skargi, a także przedstawi dowody lub inne środki zdolne uwiarygodnić powstanie szkody (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16, z dnia 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 141, z dnia 5 października 2017 r., II CNP 20/17, niepubl., i z dnia 28 listopada 2017 r., III CNP 19/17, niepubl., z dnia 30 maja 2018 r., IV CNP 1/18, nie publ.).

Skarżący nie uczynili zadość wskazanemu wymaganiu konstrukcyjnemu, z ich wywodów bowiem wynika jedynie, że zaskarżony wyrok zapewnia wolny wstęp na teren wspólnoty osobom korzystającym z parkingu oraz osobom i zwierzętom zanieczyszczającym teren, co wpływa na istotny dyskomfort właścicieli lokali (w tym pozwanych), a ponadto - ze względu na obecność osób postronnych, będących pod wpływem alkoholu turystów, także w godzinach nocnych - narusza ich poczucie bezpieczeństwa i spokój, prawo do prywatności, poczucie estetyki itp., a tym samym powoduje szkodę niemajątkową (krzywdę). Pozwani nie przedstawili jednak żadnych dowodów (ich surogatów) uprawdopodobniających wystąpienie tego rodzaju szkody, a same ich twierdzenia nie mogą pełnić takiej funkcji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biul. SN 2006, nr 6, s. 8, z dnia

25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ., z dnia 30 września 2008 r., II CNP 76/08, nie publ., z dnia 18 marca 2011 r., III CNP 19/10, nie publ., z dnia 14 października 2014 r., II CNP 26/14, nie publ., z dnia 23 lutego 2017 r., I CNP 10/16, nie publ., z dnia 10 kwietnia 2018 r., I CNP 2/18, nie publ.).

Z tych względów, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

Rozpoznając wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania, Sąd Najwyższy wziął pod uwagę, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem nie stanowi odpowiedzi na skargę pismo procesowe, wniesione po upływie ustawowego terminu do dokonania tej czynności (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., IV CKN 1071/00, OSNC 2003 nr 9, poz. 120, z dnia 14 marca 2003 r., V CKN 1733/00, nie publ., i z dnia 7 maja 2003 r., IV CKN 113/01, nie publ.). W konsekwencji, nie wywołuje ono skutków w zakresie zawartego w nim wniosku o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego, obejmujących sporządzenie i wniesienie odpowiedzi na skargę. Ze wskazanych przyczyn nie może być uwzględniony wniosek powoda o zasądzenie kosztów postępowania, zawarty w piśmie określonym jako pismo przygotowawcze, które zostało wysłane listem poleconym po upływie terminu do podjęcia tej czynności procesowej, tj. w dniu 20 sierpnia 2018 r., po skutecznym doręczeniu skargi powodowi w dniu 5 kwietnia 2018 r.